

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená k provedení směrnice 2006/86/ES, s výjimkou jejího článku 10, uplynula dne 1. září 2007. Ke dni podání této žaloby však žalovaný ještě nepřijal předpisy nezbytné k provedení směrnice anebo je v každém případě nesdělil Komisi.

(¹) Úř. věst. L 294, s. 32.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2009 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-8/09)

(2009/C 69/45)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupkyně: C. Cattabriga a J. Sénéchal, zmocněnkyně)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království nesplnilo své povinnosti vyplývající ze směrnice Komise 2006/17/ES ze dne 8. února 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES, pokud jde o určité technické požadavky na darování, opatrování a vyšetřování lidských tkání a buněk (¹) tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí nebo o nich, v každém případě, Komisi neuvědomilo;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2006/17/ES uplynula dne 1. listopadu 2006. Ke dni podání této žaloby přitom žalované doposud nepřijalo nezbytná opatření k dosažení souladu se směrnicí nebo o nich, v každém případě, Komisi neuvědomilo.

(¹) Úř. věst. L 38, s. 40.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2009 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-9/09)

(2009/C 69/46)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupkyně: C. Cattabriga a J. Sénéchal, zmocněnkyně)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES ze dne 31. března 2004 o stanovení jakostních a bezpečnostních norem pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk (¹), nebo v každém případě tím, že o nich neinformovalo Komisi, nesplnilo povinnosti, které mu z této směrnice vyplývají;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2004/23/ES uplynula dne 7. dubna 2006. Ke dni podání této žaloby však žalované nepřijalo nezbytné opatření k provedení této směrnice, nebo v každém případě o nich neinformovalo Komisi.

(¹) Úř. věst. L 102, s. 48.

Žaloba podaná dne 12. ledna 2009 – Komise Evropských společenství v. Česká republika

(Věc C-15/09)

(2009/C 69/47)

*Jednací jazyk: čeština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek, L. Jelínek, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika

Návrhové žádání žalobkyně

- určit, že nepřijetím veškerých právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování⁽¹⁾, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi nesplnila Česká republika povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 17 uvedené směrnice;
- uložit České republice úhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 21. prosince 2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 373, s. 37.

Žaloba podaná dne 14. ledna 2009 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-17/09)

(2009/C 69/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Schima a C. Zadra, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spolková republika Německo tím, že město Bonn a Müllverwertungsanlage Bonn GmbH zadaly veřejnou zakázku na služby týkající se zpracování biologického odpadu a zeleného odpadu, aniž by provedly celoevropské zadávací řízení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 ve spojení s hlavami III až VI směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby⁽¹⁾;
- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby je smlouva o úplatném poskytování služeb týkajících se zpracování biologického odpadu a zeleného odpadu mezi městem Bonn a Müllverwertungsanlage Bonn GmbH (dále jen „MVA GmbH“) na straně jedné a soukromým zpracovatelem odpadu EVB Entsorgung und Verwertung Bonn GmbH & Co. KG (dále jen „EVB“) na straně druhé. MVA GmbH je obecní společností, jejíž kapitál drží ve výši 93,46 % Stadtwerke Bonn GmbH – 100 % dceřiná společnost města Bonn – a ve výši 6,54 % přímo město Bonn. V této smlouvě se zavazuje EVB jednak obstarat, předtřídit a dodat domácí odpad ke zpracování ve společnosti Müllverwertungsanlage Bonn GmbH a jednak ve svých zařízeních na kompostování odstranit biologický odpad a zelený odpad z území města Bonn za cenu ve výši 6 mil. DEM ročně.

Ačkoli se v případě smlouvy na zpracování odpadů jedná o veřejnou zakázku na služby ve smyslu čl. 1 písm. a) směrnice 92/50/EHS, byla uzavřena bez provedení celoevropského formálního zadávacího řízení přímo se společností EVB. Předmětem smlouvy je rovněž poskytnutí služeb týkajících se zpracování odpadu ve smyslu kategorie 16 přílohy I A uvedené směrnice, a tato smlouva tedy překračuje významně prahovou hodnotu pro použití této směrnice.

Na rozdíl od toho, co tvrdí spolková vláda, nemůže záležet na tom, zda smlouva zahrnuje kromě služeb kompostování rovněž další služby, které byly poskytnuty městem Bonn resp. společností MVA GmbH na účet společnosti EVB. Je spíše rozhodující, že smlouva ukládá společnosti EVB vůči městu povinnosti poskytnout služby kompostování za úplatu. Nelze krom toho rovněž tvrdit, že zařízení na kompostování představovala zcela bezvýznamnou vedlejší stránku smlouvy, jelikož tyto služby jsou ústředním prvkem konceptu vyjednaného mezi smluvními stranami a představují z hospodářského hlediska významnou část objemu poskytnutých služeb.

Komise rovněž nemůže souhlasit s argumentem spolkové vlády, že město Bonn bylo na základě čl. 11 odst. 3 písm. b) směrnice 92/50/EHS oprávněno zadat zakázku na služby kompostování bez předchozího zveřejnění veřejné zakázky. Podle judikatury Soudního dvora je třeba uvedené ustanovení směrnice vykládat striktně, přičemž důkazní břemeno pro existenci výjimečných okolností, které odůvodňují výjimku, náleží tomu, kdo se na ně má v úmyslu odvolat. Jelikož spolková vláda nedoložila dostatečně, že společnosti EVB náleželo výlučné právo pro provedení sporných služeb kompostování a na jakém právním základě spočívá takové právo, nelze mít za to, že byly splněny podmínky pro použití výjimky podle čl. 11 odst. 3 písm. b) směrnice 92/50/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322.